Dosarul nr.1a-9/2025 I instanţă
Nr. PIGD 1-21105822-05-1a-23012025 Judecător Carapirea Veronica
Judecătoria Cimişlia
sediul Central

D E C I Z I E
În numele Legii

21 mai 2026 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curţii de Apel Sud, sediul Comrat
în componenţa:

preşedintele şedinţei, judecătorul	Mironov Andrei
judecătorii	Colev Grigori și Hudoba Valeri
grefieri	Sobor Marina, Satirova Marina, Vlah Vera
cu participarea:	
procurorilor	Calendari Dumitru, Sîrbu Maxim
avocatului	Procoavă Adrian
interpretei	Miliș Natalia

judecând în ședință publică, în ordine de apel, apelurile declarate de avocatul Zahariuc Vladimir în interesele inculpatului Stîngu Samir și de inculpatul Stîngu Samir împotriva sentinței judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 19 noiembrie 2024, adoptată pe cauza penală privind învinuirea lui:

Stîngu Samir, născut la *****, IDNP *****, originar din și cu viza de reședință sat. *****, domiciliat în or. *****, studii medii incomplete, divorțat, are la întreținere 2 copii minori, nesupus militar, cetățean al Republicii Moldova, neangajat

în câmpul muncii, la evidența medicului narcolog şi psihiatru nu se află, fără dizabilități, anterior judecat,

de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) Cod penal al Republicii Moldova,

Cauza penală a parvenit pentru judecare la judecătoria Cimişlia, sediul Central la data de 15 iulie 2021.

Judecătoria Cimişlia, sediul Central a pronunţat sentinţa la data de 19 noiembrie 2024. (f.d.36-45, vol.2)

Cauza penală a parvenit pentru judecare în ordine de apel la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat la data de 23 ianuarie 2025. (f.d.50, vol.2)

Procedura citării legale a fost respectată.

Audiind raportul judecătorului Mironov Andrei pe fondul cauzei, audiind participanții la proces asupra apelurilor declarate și cercetând materialele cauzei,

A C O N S T A T A T:

Prin sentința judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 19 noiembrie 2024, Stîngu Samir a fost recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) CP RM și în baza legii numite i s-a stabilit pedeapsa - 6 (șase) luni închisoare cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

S-a aplicat în privința lui Stîngu Samir măsura preventivă arestul preventiv până la intrarea sentinței în vigoare.

Termenul de pedeapsă s-a dispus a fi calculat din momentul reținerii inculpatului Stîngu Samir.

Corpul delict: CD-R cu înregistrări video după intrarea sentinței în vigoare s-a dispus a fi păstrat la materialele cauzei. (f.d.36-45, vol.2)

Pentru a se pronunţa în sensul celor expuse, instanţa de fond a indicat că, Stîngu Samir la data de 05.06.2021, în jurul orelor 00:45, acţionând cu intenţie directă, neavând permis de conducere şi cunoscând cu certitudine că acționează cu încălcarea prevederilor pct. 10.2 din Regulamentul circulaţiei rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, în vigoare de la 15.07.2009, care prevede că „*persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede permisul de conducere perfectat pe numele său pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus*”, conducând mijlocul de transport de model

„Mercedes-Benz CLS 500”, cu numărul de înmatriculare *****, pe *****, în timpul deplasării a fost stopat pentru verificare și control de către inspectorii echipajului de poliţie. Fiindu-i solicitate actele la control şi în timpul discuțiilor, din cavitatea bucală s-a simțit miros specific de alcool, astfel că fiind bănuit că a consumat băuturi alcoolice și se află în stare de ebrietate la volan, colaboratorii de poliţie l-au escortat la Inspectoratul de Poliţie ***** pentru a fi supus testării alcooscopice, unde i s-a propus să fie testat cu aparatul de testare alcoolscopică „Drager 6810”, întru constatarea faptului consumului de alcool, fiindu-i explicată procedura efectuării testării, la care cet. Stîngu Samir, ignorând prevederile pct. 5) lit. a) al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului al RM nr. 296 din 16.04.2009, potrivit căruia „*Testării alcoolscopice, la decizia poliţiei sau altei persoane abilitate de a efectua astfel de testare, se supun următoarele categorii de persoane: conducătorii de vehicule bănuiţi de consum de alcool, consum de droguri şi/sau de alte substanţe ce provoacă ebrietate*”, precum şi încălcând prevederile pct. 11, lit. j) din Regulamentul Circulaţiei Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009 care prevede că conducătorul de vehicul este obligat: „*...să se supună, la solicitarea poliţistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efect similar*”, intenționat şi dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, a refuzat categoric să fie supus testării alcoolscopice.

Acțiunile lui Stîngu Samir au fost încadrate în baza art. 264[1] alin. (4) Cod penal, după următorii indici calificativi: „*refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, săvârşit de către o persoană care nu deține permis de conducere*”.

Cauza penală în prima instanță a fost examinată în procedură generală, inculpatul fiind anunțat în căutare.

<u>Solicitarea și argumentele apelului:</u>

La data de 26 noiembrie 2024, avocatul Zahariuc Vladimir în interesele lui Stîngu Samir, ne fiind de acord cu soluția instanței de fond, a înaintat apel asupra acesteia, solicitând: admiterea apelului; casarea sentinței instanței de fond; pronunțarea unei noi hotărâri prin care Stîngu Samir să fie achitat, întrucât faptele nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii. (f.d.47-48, vol.2)

În motivarea apelului s-a indicat, că în partea descriptivă a sentinței, instanța a menționat că probele au fost cercetate minuțios, verificate complet și obiectiv. Instanța l-a recunoscut vinovat pe Stîngu Samir pentru faptul că la 05.06.2021, ora 00:45, conducând un automobil de model „Mercedes-Benz CLS 500”, cu nr. de înmatriculare *****, pe *****, fiind oprit de echipajul de poliție al IP ***** pentru verificarea actelor, a refuzat să treacă testarea alcooloscopică. Conform poziției instanței, Stîngu Samir ar fi încălcat Regulamentul Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, care obligă conducătorul auto să se supună testului aerului expirat sau examinării medicale.

Contrar celor reţinute de instanța de fond, partea apărării susține că, doar un polițist a declarat că Stîngu Samir conducea automobilul în momentul opririi. Alți martori ai acuzării nu au fost audiați, procurorul renunțând la ei. Elementul constitutiv al infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (4) CP RM este refuzul conducătorului auto de a trece testul alcooloscopic. Or, la momentul respectiv, Stîngu Samir nu conducea automobilul. În declarațiile sale, Stîngu Samir a arătat că se afla la barul „Djamiș” din or. *****, unde a consumat alcool până la ora 01:00. Ulterior, s-a urcat în mașina parcată, a pornit motorul și intenționa să cheme un taxi, întrucât era în stare de ebrietate. În acel moment au venit polițiștii, care i-au cerut să treacă testul. El a refuzat, motivând că nu conducea mijlocul de transport.

Apărarea invocă art. 8 și art. 389 CPP RM, potrivit cărora o sentință de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri, ci numai dacă vinovăția este dovedită în cadrul procesului.

Menționează că, instanța nu a evaluat probele separat și în ansamblu, ci a adoptat unilateral poziția acuzării. Înregistrarea video nu confirmă că automobilul a fost oprit în mișcare, ci doar refuzul de a trece testul. Astfel, hotărârea o consideră ca fiind neîntemeiată și ilegală.

Își întemeiază apelul pe prevederile art. art. 8, 389, 400, 401, 402 Cod de procedură penală.

La data de 23 ianuarie 2025 cauza a parvenit pentru examinare în adresa Curții de Apel Sud, sediul Comrat. (f.d.50, vol.2)

La data de 27 octombrie 2025, Stîngu Samir a înaintat apel asupra sentinței emise de instanța de fond la data de 19 noiembrie 2024 prin care a solicitat: să fie dispusă repunerea în termen de declarare a apelului, întrucât traducerea sentinței contestate a primit-o la 14.10.2025; admiterea apelului în întregime; casarea

integrală a sentinței Judecătoriei Cimișlia, sediul central din 19.11.2024, ca ilegală și neîntemeiată; casarea integrală a încheierii Judecătoriei Cimișlia, sediul central, din 14.06.2023, ca ilegală și neîntemeiată; casarea integrală a încheierii Judecătoriei Cimișlia, sediul central, din 28.03.2023, ca ilegală și neîntemeiată; casarea integrală a încheierii Judecătoriei Cimișlia, sediul central, din 25.10.2021, ca ilegală și neîntemeiată; dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond, în alt complet de judecată; pronunțarea unei hotărâri de achitare, întrucât lipsește elementul constitutiv al infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) Cod Penal; încetarea procesului penal pe motivul existenței unor circumstanțe care exclud urmărirea penală. (f.d.97-98, vol.2)

Menționează că, la data de 13.10.2025, Curtea de Apel Sud, la cererea avocatului ales Adrian Procoavă, a tradus din limba română în limba rusă – limba pe care o cunoaște – sentința din 19.11.2024 și încheierea privind anunțarea în căutare din 14.06.2024. La data de 14.10.2025, prin intermediul avocatului, a primit traducerea acestor acte.

Consideră această hotărâre a instanței de fond ca fiind ilegală, nu au fost aplicate în privința lui măsuri preventive până la emiterea încheierii de aducere silită și de anunțare în căutare; a beneficiat de ajutorul unui avocat desemnat de oficiul teritorial din proprie inițiativă; în dosar lipsește dovada citării legale.

Indică că, dosarul a fost examinat de mai mulți judecători, numirea acestora fiind schimbată de mai multe ori, astfel încât nici nu cunoaște motivele pentru care cauza a fost transmisă de la un judecător la altul, susține că a participat doar la ședințele judecătorului Ion Volcovschi. Instanța știa că el vorbește doar limba rusă, dar nu a asigurat traducerea hotărârilor; instanța nu a expediat hotărârile la adresa lui de domiciliu.

Consideră că, la pronunțarea sentinței, instanța nu a ținut cont de abaterile și declarațiilor făcute în cursul urmăririi penale, în care a indicat că se afla în automobil, asculta muzică și aștepta un taxi, dar nu conducea vehiculul.

La data de 27 octombrie 2025, avocatul Procoavă Adrian în interesele lui Stîngu Samir a înaintat *apel suplimentar* împotriva sentinței instanței de fond emise la data de 19 noiembrie 2024 prin care a solicitat: admiterea integrală a apelului suplimentar; casarea integrală a sentinței din 19.11.2024, prin care Stîngu Samir a fost condamnat, ca fiind ilegală și nemotivată; casarea integrală a încheierii judecătoriei Cimișlia sediul Central din 14.06.2023, prin care Stîngu Samir a fost anunțat în căutare, ca fiind ilegală și nemotivată; casarea integrală a

încheierii din 28.03.2023, prin care în raport cu Stîngu Samir a fost dispusă aducerea silită, ca fiind ilegală și nemotivată; casarea integrală a încheierii din 25.10.2021, prin care în raport cu Stîngu Samir a fost dispusă aducerea silită, ca fiind ilegală și nemotivată; dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond în alt complet de judecată; ori, achitarea persoanei pe motivul că în acțiunile lui Stîngu Samir nu sunt elementele infracțiunii prevăzute la art. 264[1] alin.(4) Cod penal; ori, după caz încetarea procesului penal în legătură cu faptul că există circumstanțe care exclud urmarea penală. (f.d.100-112, vol.2)

În motivarea apelului suplimentar s-a indicat că, la data de 26.11.2024 avocatul Vladimir Zahariuc desemnat din oficiu, a depus apel ordinar pe marginea sentinței nominalizate. La data de 13.10.2025 de către Curtea de Apel Sud, la solicitarea avocatului ales, Adrian Procoavă a fost tradusă sentința din 19.11.2024 și încheierea privind anunțarea în căutare din 14.06.2024 din limba română în limba rusă, limba care este cunoscută de către inculpat. La data de 14.10.2025 inculpatul Stîngu Samir a recepționat prin intermediul avocatului traducerea actelor enumerate supra.

Consideră că instanța de fond la emiterea sentinței vizate a fost foarte subiectivă și nu a fost un observator independent, cu atât mai mult că în sentința de condamnare nu s-a expus individual asupra tuturor obiecţiilor formulate la finisarea urmăririi penale, în cadrul ședinței preliminare, cercetărilor judecătorești cât și în susținerile verbale.

Menționează că, argumentele în raport cu încheierea din 28.03.2023 și 25.10.2021 sunt acelea că, inculpatul nu a fost citat legal la ședințele de judecată, deși instanța cunoștea existența a trei adrese de reședință (*****).

Mai indică că, încheierile privind aducerea silită (25.10.2021 și 28.03.2023) și cea privind anunțarea în căutare (14.06.2023) au fost emise formal, fără respectarea condițiilor prevăzute de Codul de procedură penală. Instanța nu a depus diligența necesară pentru a asigura prezența inculpatului și citarea legală a acestuia, ceea ce a afectat grav dreptul la apărare a acestuia.

Susține că, dosarul a fost examinat succesiv de trei judecători (*Ion Volcovschi, Maria Ganganu şi Veronica Carapirea*), fără ca inculpatul să fie informat corespunzător despre aceste schimbări. Indică că, apelantul nu a avut posibilitatea reală de a formula cereri, recuzări sau de a participa efectiv la ședințele de judecată. Cronologia ședințelor arată că multe au fost amânate din motive ce nu țin de inculpat, ceea ce a generat o procedură fragmentată și lipsită de coerență.

Menționează că, deși inculpatul este vorbitor de limbă rusă, instanța nu a asigurat traducerea sentinței și a încheierilor în această limbă. Hotărârile nu au fost expediate la adresa corectă, ceea ce a împiedicat exercitarea în termen a dreptului la apel.

Consideră că, există neconcordanțe privind ora și modul refuzului de a fi supus testării alcoolscopice (ora 00:35, ora 00:45 sau intervalul 02:00-02:15).

Mai indică că, nu este clar dacă inculpatul a fost documentat ca „*Stîngu Samir a.n. *****” sau „Stîngu Samir a.n. *****”, lipsind procese-verbale de corectare în acest sens.

Cu privire la înregistrările video de la data incidentului, susține că, materialele dosarului indică existența mai multor înregistrări video (anexate la 07.06.2021 și ridicate la 08.06.2021), dar nu este clar care au fost vizionate în ședința de judecată. Consideră că, înregistrările nu confirmă că inculpatul conducea vehiculul în momentul opririi, ci doar refuzul de a trece testul.

Despre declarațiile inculpatului susține că acesta a declarat constant că nu conducea automobilul, ci se afla în mașină, asculta muzică și aștepta un taxi.

Consideră că, aceste declarații au fost ignorate de instanță, care a preferat să se bazeze exclusiv pe probe contestate și contradictorii.

Relatează că, inculpatul a fost escortat la sediul poliției din ***** și menținut în custodia autorităților timp de aproximativ două ore, fără respectarea procedurilor legale. Organele de poliție nu au solicitat intervenția organului de urmărire penală la fața locului, contrar obligațiilor legale și internaționale privind respectarea demnității umane.

Mai indică că, actul de învinuire este *neclar și evaziv*, neprecizând concret forma laturii obiective (refuz, eschivare sau împotrivire). Procurorul nu a formulat o învinuire clară, cu indicarea exactă a prevederilor legale încălcate, a circumstanțelor și a modului de săvârșire a faptei. În lipsa unei acuzații clare și a probelor concludente, consideră că condamnarea nu poate fi menținută față de inculpatul Stîngu Samir.

Susține că, inculpatului i-au fost încălcate drepturile la apărare, la traducere a materialelor cauzei și a celor emise de instanța de fond, la citare legală și la un proces echitabil.

Indică că, escortarea și menținerea lui Stîngu Samir în custodia poliției au constituit o privare de libertate arbitrară, contrară normelor interne și internaționale. Instanța nu a respectat principiile imparțialității și independenței,

pronunțând o hotărâre bazată pe probe insuficiente și contestate.

La fel, a invocat încălcarea prevederilor art. 63, 182[1] Cod de procedură penală.

Având în vedere toate aceste aspecte – încălcările procedurale, lipsa unei citări legale, neasigurarea traducerii, schimbarea repetată și nejustificată a completului de judecată, administrarea defectuoasă și contradictorie a probelor, precum și încălcarea drepturilor fundamentale, consideră că sentința Judecătoriei Cimișlia din 19.11.2024 este ilegală și neîntemeiată.

Își întemeiază apelul suplimentar pe prevederile art. art. 401-405, 415 Cod de procedură penală.

<u>Argumentele părților:</u>

În şedinţa de judecată a instanței de apel, apărătorul inculpatului Stîngu Samir, avocatul Procoavă Andrian a declarat că, din perspectiva unui practician și participant direct la înfăptuirea justiției, anumite situații procesuale rămân neclare și greu de înțeles, întrucât mai multe încălcări vădite ale procedurii au fost trecute cu vederea atât de părți, cât și de instanța de fond.

A subliniat că, prin cererea de apel, au fost invocate trei categorii distincte de motive: temeiuri ce țin de rejudecarea cauzei; temeiuri privind încetarea procesului penal ca urmare a încălcărilor procedurale; temeiuri ce vizează achitarea inculpatului.

A precizat că, întrucât aspectele ce țin de încetarea procesului penal și achitarea inculpatului au fost deja dezvoltate în scris, va insista exclusiv asupra încălcărilor care impun rejudecarea dosarului, în special asupra nerespectării dreptului la citare legală, a dreptului la interpret, a dreptului la apărare și, în ansamblu, a dreptului la un proces echitabil.

Apărătorul a susținut că principiul citării legale a inculpatului nu a fost respectat, menționând că, dintre cei trei judecători care au examinat cauza în fond, niciunul nu a asigurat citarea legală a lui Stîngu Samir. A indicat că inculpatul avea evidență stabilă în raionul Cantemir, iar potrivit materialelor dosarului, acesta figura cu o viză de domiciliu temporar în mun. *****, expirată la data de 01 februarie 2024. Totodată, a invocat declarația agentului constatator din anul 2021, prin care se indică o adresă temporară din or. *****, fără a exista claritate asupra domiciliului real al inculpatului la momentul citărilor.

A menționat că citarea pentru ședința din 13.03.2024 nu putea fi realizată la adresa din mun. *****, întrucât viza de reședință era expirată, iar remiterea

sentinței de condamnare din 19.11.2024 la aceeași adresă demonstrează o abordare formală și nelegală a procedurii de citare. În acest context, a susținut că solicitarea inculpatului de repunere în termen a fost pe deplin justificată.

Referitor la dreptul la interpret, apărătorul a indicat că inculpatul nu a beneficiat de acesta pe parcursul examinării cauzei în fond, deși în faza de urmărire penală toate actele procesuale – inclusiv ordonanța de bănuire și cea de învinuire – au fost efectuate în limba rusă. A subliniat că asigurarea interpretului de către instanța de fond era obligatorie, iar lipsa acestuia constituie o încălcare gravă a dreptului la apărare.

De asemenea, a menționat că inculpatului nu i s-a oferit posibilitatea de a se expune asupra componenței instanței, în condițiile în care dosarul a fost redistribuit de la un judecător la altul, fără organizarea ședințelor preliminare în care acesta să-și poată exercita drepturile procesuale.

Apărătorul a indicat că a rămas surprins de conținutul proceselor-verbale ale ședințelor de judecată, constatând că declarațiile inculpatului date în faza de urmărire penală nu au fost examinate în instanță, însă instanța de fond a făcut trimitere la acestea în sentință. A indicat că, potrivit ordinii de cercetare a probelor stabilite în ședința preliminară din 13.03.2024, declarațiile inculpatului nu au fost citite nici la ședința din 19.04.2024, când s-a dat citire învinuirii, nici ulterior. A arătat că la 06.06.2024 au fost audiați doi martori, iar la 18.09.2024 procurorul a renunțat la alți doi martori, fără ca instanța să constate decăderea apărării din dreptul de a administra aceste probe și fără a exista o renunțare expresă a apărătorului. Cu toate acestea, la 17.10.2024 cercetarea judecătorească a fost declarată finisată, iar la 19.11.2024 a fost pronunțată sentința.

Apărătorul a susținut că toate aceste circumstanțe demonstrează încălcarea vădită a dreptului la apărare.

A mai indicat că instanța de fond a apreciat eronat probele, incluzând în categoria probelor, contrar art. 93 și 94 Cod de procedură penală, acte care nu au valoare probatorie, precum procesul-verbal de constatare a infracțiunii, care, potrivit art. 265 și 273 Cod de procedură penală, reprezintă doar o modalitate de sesizare a organului de urmărire penală. A menționat că nici buletinul metrologic sau certificatul de împuternicire nu constituie probe, ci doar acte de autorizare.

Apărătorul a mai susținut că există neclarități majore privind dublarea proceselor-verbale de constatare a infracțiunii din 05.06.2021 și 07.06.2021, fără a

fi clar momentul pornirii urmăririi penale, cu încălcarea art. 1 și art. 273 alin. (3) Cod de procedură penală, precum și termenul de 24 de ore prevăzut de lege.

A invocat încălcarea Ordinului MAI nr. 45 din 19.02.2010 privind procedura de testare sau constatare a refuzului, menționând existența unor erori materiale necorectate privind datele de identificare ale inculpatului (anul nașterii *****/*****), lipsa semnăturilor participanților la procesul-verbal și neconcordanțe privind înregistrările video anexate la dosar.

Totodată, a susținut că materialele video nu reflectă integral perioada indicată în procesul-verbal și că modul de ridicare și transmitere a acestora către organul de urmărire penală ridică serioase semne de întrebare privind legalitatea și integritatea probelor.

Apărătorul a mai menționat că nu este clar care dintre elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) Cod penal – refuzul, eschivarea sau împotrivirea – ar fi fost realizat de inculpat, precum și care a fost temeiul legal al transportării acestuia la Inspectoratul de Poliție ***** și menținerii sale în custodia statului timp de aproximativ două ore, cu ignorarea prevederilor Ghidului de intervenție profesională aprobat prin Ordinul comun nr. 4 din 11.01.2018.

În concluzie, apărătorul a mai susținut că ansamblul acestor încălcări procesuale constituie temeiuri serioase pentru rejudecarea cauzei, solicitând admiterea integrală a apelurilor declarate, atât de apărători, cât și de inculpat, și restabilirea garanțiilor procesuale fundamentale.

În şedinţa de judecată a instanței de apel, procurorul Sîrbu Maxim a solicitat respingerea cererilor de apel formulate de avocații care reprezintă interesele inculpatului Stîngu Samir, pledând pentru menținerea integrală a sentinței din 19 noiembrie 2024, pronunțată de Judecătoria Cimișlia, sediul central.

Procurorul a indicat că sentința instanței de fond este legală și temeinică, întrucât instanța a apreciat obiectiv, complet și nemijlocit totalitatea probelor administrate, care demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) Cod penal, constând în refuzul conducătorului mijlocului de transport de a se supune testării alcoolscopice în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii acesteia.

A menționat că vinovăția inculpatului a fost dovedită pe deplin prin materialele dosarului penal, cercetate în cadrul cercetării judecătorești, precum și prin declarațiile martorilor audiați, acordând o importanță deosebită declarațiilor martorului Batrînac Viorel, care și-a menținut declarațiile date anterior și care a

sesizat nemijlocit organele de drept cu privire la comportamentul inculpatului, ce crea situații de pericol rutier, conducând agresiv mijlocul de transport.

Cu referire la alegațiile apărării privind pretinsele încălcări de procedură, procurorul a susținut că acestea nu și-au găsit confirmarea, subliniind că nu există temeiuri legale pentru rejudecarea cauzei. A indicat că procesul penal a fost examinat în lipsa inculpatului în mod legal, întrucât acesta a fost anunțat în căutare începând cu data de 04 iulie 2023, fiind pornit dosarul de căutare corespunzător.

În acest context, procurorul a indicat că instanța de fond a procedat legal la darea citirii declarațiilor inculpatului date în faza de urmărire penală, la care face trimitere și în sentință, având în vedere imposibilitatea audierii acestuia din cauza sustragerii de la judecată.

De asemenea, procurorul a menționat că termenul de prescripție a răspunderii penale a fost corect apreciat de instanța de fond, acesta fiind întrerupt prin anunțarea inculpatului în căutare la data de 04.07.2023, motiv pentru care nu există temeiuri pentru încetarea procesului penal.

În concluzie, procurorul a solicitat respingerea apelurilor declarate de apărare ca nefondate și menținerea integrală, fără modificări, a sentinței din 19.11.2024 emise de Judecătoria Cimișlia, sediul central.

În şedinţa de judecată a instanței de apel, inculpatul Stîngu Samir a declarat că susține poziția avocatului care îi apără interesele și menționează că nu are ce adăuga.

În cadrul ședinței din 26.03.2026 părțile au invocat că a fost întrunit la moment termen de prescripție.

La caz, instanța de apel ține a se expună asupra solicitării inculpatului Stîngu Samir cu privire la repunerea în termen de înaintare a apelului asupra sentinței din 19 noiembrie 2024.

În conformitate cu prevederile art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală*, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunţării sentinţei integrale, dacă legea nu dispune altfel*.

Potrivit prevederilor art. 403 alin. (1) Cod de procedură penală*, apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanţa de apel constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale*.

Potrivit prevederilor art. 404 alin. (1) Cod de procedură penală*, participantul la proces care a lipsit atât la judecarea, cât şi la pronunţarea sentinţei şi nu a fost informat despre adoptarea sentinţei poate declara apel şi peste termen, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale*.

Astfel, Completul de judecată stabilește că la solicitarea de a fi repus în termenul de înaintare a apelului, inculpatul Stîngu Samir a invocat că urmează să fie restabilit în termenul vizat, întrucât traducerea sentinței contestate a primit-o la 14.10.2025. Mai menționează că, la data de 13.10.2025, Curtea de Apel Sud, la cererea avocatului ales Adrian Procoavă, a tradus din limba română în limba rusă – limba pe care o cunoaște – sentința din 19.11.2024 și încheierea privind anunțarea în căutare din 14.06.2024. La data de 14.10.2025, prin intermediul avocatului, a primit traducerea acestor documente.

Subsecvent, ținând cont de faptul că prin încheierea din 14 iunie 2023 inculpatul vizat a fost anunțat în căutare și nu a participat la examinarea cauzei în instanța de fond, Completul reține ca fiind întemeiate alegațiile acestuia prin care a indicat că a primit copia sentinței de condamnare tradusă în limba rusă la data de 14 octombrie 2025, când i-a adus-o la cunoștință avocatul care îi apără interesele.

Astfel, Completul de judecată constată că inculpatul Stîngu Samir urmează a fi repus în termen, potrivit prevederilor art. 404 alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece din materialele dosarului rezultă că acesta nu a fost prezent în ședința de examinare a cauzei, iar cu copia sentinței traduse în limba rusă pe care o cunoaște, a făcut cunoștință la data de 14 octombrie 2025.

Totodată, Completul instanței de apel constată că, faptul neexpedierii din oficiu a sentinței și a altor acte procesuale inculpatului Stîngu Samir nu constituie erori procedurale, apte să atragă nulitatea sau să afecteze legalitatea procedurii, or, la momentul examinării cauzei în instanța de fond, inculpatul nu a fost prezent din propria conduită procesuală, fiind anunțat în căutare și sustrăgându-se de la participarea la ședințele de judecată.

Completul reține că, în asemenea circumstanțe, obligația instanței de fond de a asigura exercitarea dreptului la apărare a fost realizată prin desemnarea unui apărător din oficiu, care a participat efectiv la examinarea cauzei, a formulat poziția apărării, a avut acces la materialele dosarului și a beneficiat de toate drepturile procesuale prevăzute de Codul de procedură penală. Astfel, interesele

inculpatului au fost reprezentate în mod real și efectiv, iar dreptul acestuia la apărare nu a fost încălcat.

În acest context, instanța de apel reține că neexpedierea imediată a sentinței nu a produs vreo atingere efectivă drepturilor procesuale ale inculpatului, întrucât acesta a beneficiat ulterior de traducerea integrală a sentinței într-o limbă pe care o cunoaște, iar prin repunerea în termen a apelului i s-a oferit posibilitatea reală și efectivă de a contesta hotărârea primei instanțe, cu examinarea completă a motivelor invocate.

Completul constată că garanțiile unui proces echitabil, inclusiv cele prevăzute de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului, au fost respectate, iar situația creată nu poate fi calificată drept o încălcare esențială a normelor de procedură penală, ci reprezintă consecința directă a conduitei procesuale a inculpatului, remediată ulterior prin mecanismele legale ale repunerii în termen și examinării apelului pe fond.

Prin urmare, Completul conchide că repunerea în termen a inculpatului Stîngu Samir este justificată, fără ca împrejurarea lipsei expedierii inițiale a sentinței traduse în limba rusă, să poată constitui temei pentru anularea procedurii sau pentru constatarea unor încălcări procesuale de natură să afecteze soluția pronunțată în cauză.

<u>Aprecierea instanței de apel:</u>

Audiind participanții la proces, verificând argumentele invocate în apel prin prisma probelor administrate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, Completul de judecată ajunge la concluzia că cererile de apel depuse împotriva sentinței judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 19 noiembrie 2024, urmează a fi admise, din următoarele motivele.

În conformitate cu prevederile art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală al RM, *sentinţele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt şi în drept a cauzei, cu excepţia sentinţelor pronunţate de către instanţele judecătoreşti privind infracţiunile pentru a căror săvârşire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate*.

În corespundere cu prevederile art. 414 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală al RM, *instanţa de apel, judecând apelul, verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanţă, conform materialelor din cauza penală, şi în baza oricăror probe noi prezentate instanţei*

de apel. /.../ În vederea soluționării apelului, instanţa de apel poate da o nouă apreciere probelor.

Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt şi de drept, întrucât odată declanşat, produce un efect devolutiv complet, în sensul, că provoacă un control integral atât în fapt, cât şi în drept, în privinţa persoanelor care l-au declarat.

În suportul celor enunțate supra relevant este că, în sensul cerinţelor art. 414 din Codul de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunţat ori trebuia să se pronunţe prima instanţă şi care, prin apel, se transmit instanţei de apel sunt următoarele: *dacă fapta reţinută ori numai imputată a fost săvârşită ori nu; dacă fapta a fost săvârşită de către inculpat şi, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participaţia, contribuţia materială a fiecărui participant; dacă există circumstanţe atenuante sau agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanţă prin prisma cumulului de probe anexate la dosar*, în conformitate cu prevederile art.101 din Codul de procedură penală.

Conform art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală al RM, *instanţa de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: admite apelul, casând sentinţa parţial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2), şi pronunţă o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanţă*.

Conform art. 1 alin. (2) Cod procedură penală al RM*, procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societăţii şi statului de infracţiuni, precum şi protejarea persoanei şi societăţii de faptele ilegale ale persoanelor cu funcţii de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracţiunilor presupuse sau săvârşite, astfel ca orice persoană care a săvârşit o infracţiune să fie pedepsită potrivit vinovăţiei sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată*.

Potrivit art. 2 Cod penal al RM*, legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni*.

Conform prevederilor art. 6 § 1 a Convenţiei Europene pentru apărarea drepturilor şi libertăților fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

În conformitate cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului, „*pentru ca procedurile să fie corecte, așa cum prevede art. 6 alin. (1) din Convenție, instanța trebuie să examineze în mod corespunzător observațiile, argumentele și probele prezentat de către părți, fără a fi părtinitoare în aprecierea aplicabilității acestora la decizia sa*", (cauza *Krasulya contra Federației Ruse, plângerea nr. 12365/03, hotărârea din 22 februarie 2007, §50,* cauza *Van Kük contra Germaniei, 35968/97, §§ 47, 48, CEDO 2003-VII,* cauza *Kraska contra Elveției din 19 aprilie 1993, Seria A, N 254-B, § 30*).

La caz, Completul de judecată reține că, Stîngu Samir la data de 05.06.2021, în jurul orelor 00:45, acţionând cu intenţie directă, neavând permis de conducere şi cunoscând cu certitudine că acționează cu încălcarea prevederilor pct. 10.2 din Regulamentul circulaţiei rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, în vigoare de la 15.07.2009, care prevede că „*persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede permisul de conducere perfectat pe numele său pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus*", conducând mijlocul de transport de model „Mercedes-Benz CLS 500", cu numărul de înmatriculare *****, pe *****, în timpul deplasării a fost stopat pentru verificare și control de către inspectorii echipajului de poliţie. Fiindu-i solicitate actele la control şi în timpul discuțiilor, din cavitatea bucală s-a simțit miros specific de alcool, astfel că fiind bănuit că a consumat băuturi alcoolice și se află în stare de ebrietate la volan, colaboratorii de poliţie l-au escortat la Inspectoratul de Poliţie ***** pentru a fi supus testării alcooscopice, unde i s-a propus să fie testat cu aparatul de testare alcoolscopică „Drager 6810", întru constatarea faptului consumului de alcool, fiindu-i explicată procedura efectuării testării, la care cet. Stîngu Samir, ignorând prevederile pct. 5) lit. a) al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului al RM nr. 296 din 16.04.2009, potrivit căruia „*Testării alcoolscopice, la decizia poliţiei sau altei persoane abilitate de a efectua astfel de testare, se supun următoarele categorii de*

persoane: conducătorii de vehicule bănuiţi de consum de alcool, consum de droguri şi/sau de alte substanţe ce provoacă ebrietate", precum şi încălcând prevederile pct. 11, lit. j) din Regulamentul Circulaţiei Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009 care prevede că conducătorul de vehicul este obligat: „*...să se supună, la solicitarea poliţistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efect similar*", intenționat şi dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, a refuzat categoric să fie supus testării alcoolscopice.

Astfel, prin acțiunile sale Stîngu Samir a comis infracțiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (4) Cod penal, adică - *refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, săvârşit de către o persoană care nu deține permis de conducere*.

Completul instanței de apel mai reține că, prin sentința judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 19 noiembrie 2024, Stîngu Samir a fost recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) CP RM și în baza legii numite i s-a stabilit pedeapsa - 6 (șase) luni închisoare cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

S-a aplicat în privința lui Stîngu Samir măsura preventivă arestul preventiv până la intrarea sentinței în vigoare.

Termenul de pedeapsă s-a dispus a fi calculat din momentul reținerii inculpatului Stîngu Samir.

Corpul delict: CD-R cu înregistrări video după intrarea sentinței în vigoare s-a dispus a fi păstrat la materialele cauzei. (f.d.36-45, vol.2)

Astfel, luând în considerație faptul că partea apărării optează pentru achitarea inculpatului Stîngu Samir învinuit de comiterea infracțiunii imputate, sau pentru încetarea procesului penal pe motiv că există circumstanțe care exclud urmărirea penală și tragerea la răspundere penală, în conformitate cu prevederile art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, unde se indică că, *instanţa de apel verifică declaraţiile şi probele materiale examinate de prima instanţă prin citirea lor în şedinţa de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal*, Completul de judecată a verificat materialele cauzei invocate atât de procuror cât și de avocat, și anume:

- Proces-verbal privind depistarea infracțiunii ori constatare a bănuielii rezonabile privitor la o infracțiune comisă din 07 iunie 2021, (f.d.6, vol.1);

- Informația înregistrată în R-2 cu nr. 837 din data de 05 iunie 2021, potrivit căreia se indică că la data de 05.06.2021, în jurul orei 00:35 persoană anonimă prin telefon *****solicită intervenția poliției la barul „Camîș” din or. ***** precum că conducătorul unui Mercedes-Benz de culoare neagră cu numere străine este în stare de ebrietate, (f.d.7, vol.1);
- Proces-verbal de înlăturare de la conducerea mijlocului de transport din data de 05 iunie 2021, potrivit căruia de la conducerea automobilului de model „Mercedes-Benz CLS 500” cu n/î ***** a fost înlăturat cet. Stîngu Samir, (f.d.8, vol.1);
- Proces-verbal de constatare a infracțiunii din data de 05 iunie 2021, (f.d.9, vol.1);
- Proces-verbal privind actele de constatare din 05 iunie 2021, (f.d.10, vol.1);
- Copia permisului de conducere a cet. Țîberman Stanislav care s-a obligat să ducă mijlocul de transport de model „Mercedes-Benz CLS 500” cu n/î ***** până la domiciliul lui Stîngu Samir și copia buletinului de identitate pe numele lui Stîngu Samir, (f.d.11-12, vol.1);
- Proces-verbal de ridicare din 08 iunie 2021, potrivit căruia a fost dispusă ridicarea din telefonul cet. Sarî Ilia o secvență video filmată pe cazul refuzului, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical de către Stîngu Samir, care nu deține permis de conducere sau care este privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, din data de 05.06.2021, (f.d.25, vol.1);
- Proces-verbal de cercetare la fața locului (reproducere a secvenței audio-video) din 08 iunie 2021, potrivit căruia a fost supus cercetării un compact disc DVD-R cu un fișier video ce a fost ridicat de la cet. Sarî Ilia, (f.d.26, vol.1);
- Proces-verbal de ridicare din 08 iunie 2021, potrivit căruia a fost supus ridicării din telefonul cet. Ciugureanu Constantin o secvență video filmată pe cazul refuzului, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical de către Stîngu Samir, care nu deține permis

de conducere sau care este privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, din data de 05.06.2021, (f.d.28, vol.1);

- Proces-verbal de cercetare la fața locului (reproducere a secvenței audio-video) din 08 iunie 2021, potrivit căruia a fost supus cercetării un compact disc DVD-R cu un fișier video ce a fost ridicat de la cet. Ciugureanu Constantin, (f.d.29, vol.1);
- Ordonanța de recunoaștere și de atașare a corpurilor delicte la cauza penală din 08 iunie 2021, (f.d.30, vol.1);
- Pachetul nr. 1 cu 2 secvențe video care a fost desigilat în fața instanței de apel și vizionat împreună cu participanții la proces, (f.d.31, vol.1);
- Ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit din 30 iunie 2021, (f.d.60, vol.1);
- Cerere adresată Direcției Evidență și Informație mun. Chișinău a Ministerului Afacerilor Interne a RM cu privire la rezultatele verificării lui Stîngu Samir pe evidențele operative, (f.d.66, vol.1);
- Ordonanță de încetare a procesului penal din 31 iulie 2019, (f.d.73-74, vol.1);
- Copia sentinței în privința lui Stîngu Samir, (f.d.76-83, 88-90, 107-115, vol.1);
- Caracteristica înregistrată cu nr. 424 din 21 iunie 2024 eliberată de Secretarul consiliului comunal Cania pe numele lui Stîngu Samir, (f.d.100, vol.1);
- Ordonanță de punere sub învinuire a lui Stîngu Samir din 12 iulie 2021, (f.d.119-120, vol.1);
- Proces-verbal de prezentare învinuitului (și apărătorului său) a materialelor de urmărire penală din 12 iulie 2021, (f.d.129, vol.1);
- Demersul Biroului de Probațiune Cantemir înaintat în conformitate cu prevederile art. 85 Cod penal al RM, (f.d.149-156, vol.1);
- Dispozițiile cu privire la regimul special de lucru în cadrul judecătoriei Cimișlia din 11 ianuarie 2022, 07 februarie 2022, 21 februarie 2022, 11 martie 2022 și 01 aprilie 2022, (f.d.173-177, vol.1);
- Certificatul eliberat de Biroul de Probațiune ***** din 24 noiembrie 2021, (f.d.184, vol.1);
- Încheierea instanței de judecată din 28 martie 2023 prin care s-a aplicat față de inculpatul Stîngu Samir măsura procesuală de constrângere sub formă de aducere silită, (f.d.203-204, vol.1);

- Materialul acumulat pe încheierea de aducere silită din 28 martie 2023 a inculpatului Stîngu Samir prezentat de IP *****, (f.d.206-217, vol.1);
- Materialul acumulat pe încheierea de aducere forțată din 28 martie 2023 a inculpatului Stîngu Samir prezentat de IP Cantemir, (f.d.218-220, vol.1);
- Încheierea instanței de judecată din 14 iunie 2023 prin care s-a dispus anunțarea în căutare a inculpatului Stîngu Samir, (f.d.229-230, vol.1);
- Informația nr. 34/22-2700 din 04 iulie 2023 prezentat de IP *****, (f.d.231, vol.1);
- Declarațiile martorului Batrînac Viorel din 06 iunie 2024, date în instanța de fond prin care s-a menționat că, la data de 05.06.2021 conform graficului de serviciu a intrat la serviciul în tura de noapte la punctul de trecere *****-Serpniovoe, la acel moment activa în cadrul Poluiției de frontieră, care a început la ora 20:00- 08:00. Când a intrat la serviciu lângă barul „Camîș" care se află în apropierea cu punctul de trecere a frontierei de stat se afla un autoturism de model Mercedes de culoare întunecată cu numere transnistrene. După ora 00:00 conducătorul de transport a făcut o manevră în spate și cât pe ce nu a lovit bara de trecere de la punctul de trecere, după ce a făcut manevra s-a deplasat uniform la vale pe str. Matrosov, or. ***** și mai nu a lovit un cetățean. Pentru evitarea unui accident a apelat la serviciul 112 și a comunicat despre cele întâmplate. Peste câte-va minute la fața locului a venit echipajul de poliție, care a stopat mijlocul de transport și a documentat cazul. Dimidova Nadejda și Vorobiov Diana i-au fost colege de serviciu, la moment nu-și aduce aminte dacă ele au văzut cele întâmplate. Toate acțiunile s-au petrecut în preajma punctului de trecere a frontierei de stat. Menționează că în automobil era o singură persoană, (f.d.25-26, vol.2);
- Declarațiile martorului ***** din 06 iunie 2024, date în instanța de fond prin care s-a menționat că, la data de 05.06.2021 a fost implicat în serviciul IP ***** împreună cu Sarî Ilia și Ciugureanu Constantin. În jurul orelor 03:00 a parvenit un apel telefonic, prin care s-a comunicat că lângă barul „Camîș" din or. ***** un autoturism de model Mercedes de culoare neagră cu numere transnistrene se deplasa cu viteză mare. Au ieșit la fața locului, unde a fost stopat automobilul de model Mercedes, la volan fiind Stîngu Samir, care vizibil era în stare de ebrietate. La propunerea de a fi testat alcoolscopic, ultimul categoric a refuzat, nu a comunicat motivul refuzului. Acțiunile au fost filmate, (f.d.27, vol.2);

- Scrisoarea de expediere a actului judecătoresc din 19 noiembrie 2024, (f.d.46, vol.2).

În ședința instanței de apel a fost audiat martorul Batrînac Viorel, care a declarat că pe inculpatul Stîngu Samir nu îl cunoaște și careva conflicte nu a avut cu acesta. Mai indică că nu sunt rude. Indică că susține declarațiile date în instanța de fond deoarece a trecut mult timp de la data incidentului, era vara. Confirmă că numărul de telefon „*****” îi aparține mai mult de 20 de ani. Susține că a telefonat la „112”, nu s-a prezentat, dar a adus la cunoștință faptul că în preajma barului din or. ***** o persoană mergea cu viteză și provoacă situații cu accident și când a primit serviciul de la ora 08:00, inculpatul nu se liniștea și a considerat că o să fie urmări mai grave, și de aceea a apelat la serviciul „112”. Indică că barul „Camîș” era la o distanță de 100-150 metri, vizual se vedea. Menționează că nu a văzut cine conducea vehiculul de model „Mercedes”, cu numere străine ori Transnistrene, nu a văzut cine concret era la volan și nu o poate descrie. Susține că poliția a venit foarte repede de la momentul când a apelat la numărul „112”. (f.d.130, vol.2)

În ședința instanței de apel a fost audiat inculpatul Stângu Samir care a declarat că la data de 05 iunie 2021 împreună cu un băiat erau la cafenea, s-au făcut niște cercuri cu mașină. Susține că el personal stătea în mașină și asculta muzică și nu avea intenție să se pornească, adică să se deplaseze cu mașina. Indică că, s-a urcat în mașină și ținea telefonul în mână, căuta numărul de telefon de taxi. La un moment dat când stătea cu telefonul în mașina, colaboratorul de poliție s-a apropiat de el și a început să filmeze cu camera video de pe telefon și să-i ceară actele precum că el a fost la volan. Concretizează că nu a avut inițiativa să plece undeva, mașina era pe loc. De aceea a refuzat să sufle în aparat, din cauza că nu a avut intenția să se deplaseze undeva cu mașina. Concretizează că, nu a avut intenția să se deplaseze undeva cu mașina și de aceea căuta un taxi și dimineața vroia să ia mașina. (f.d.154, vol.2)

În conformitate cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, *probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei*.

Potrivit prevederilor art. 101 alin. (1)-(5) Cod de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei,*

utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată. Instanţa de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Hotărârea de condamnare nu se poate întemeia, în măsură determinantă, pe declaraţiile martorului protejat sau pe probele obţinute în urma efectuării măsurilor speciale de investigaţii.

Analizând argumentele inculpatului Stîngu Samir din conținutul apelului înaintat și argumentele avocaților care îi apără interesele prin prisma materialului probator precăutat supra, Completul de judecată constată că, acestea urmează a fi apreciate ca o modalitate de apărare.

Totodată, alegațiile avocaților în interesele lui Stîngu Samir, precum că sentința instanței de fond urmează a fi casată cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat din motivul că în acțiunile acestuia nu sunt elementele infracțiunii, sau încetat procesul penal, pe motiv că există circumstanțe care exclud sau condiționează urmărirea penală, urmează a fi respinse de instanța de apel din motiv că, deși apelantul și avocatul acestuia pledează pentru nevinovăția lui Stîngu Samir în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal sau încetarea procesului penal, totuși Completul de judecată constată că respectiva poziție este combătută prin probele cercetate repetat în instanţa de apel, care formează un ansamblu probatoriu integru, prin care se dovedește pe deplin vinovăția lui Stîngu Samir, fiind astfel totalmente combătute argumentele invocate în cererile de apel depuse.

Astfel, la caz, Completul de judecată reține că, în pofida alegațiilor apărării privind lipsa calității de conducător auto a inculpatului Stîngu Samir și pretinsa absență a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (4) Cod penal, probele administrate demonstrează în mod concludent că acesta se afla în exercitarea conducerii mijlocului de transport și a refuzat în mod explicit și conștient să fie supus testării alcoolscopice, în condițiile legii, ceea ce corect a fost stabilit și de către instanța de fond.

Completul constată că vinovăția lui Stângu Samir în comiterea infracțiunii imputate se confirmă în baza unui ansamblu probator coerent, format din actele de constatare ale organelor de poliție, informația operativă inițială, materialele video, precum și celelalte mijloace de probă cercetate nemijlocit atât în instanța de fond cât și în instanța de apel. Aceste probe confirmă că intervenția poliției nu a fost una arbitrară, ci a avut la bază o sesizare privind comportamentul periculos în trafic al unui conducător auto aflat sub influența alcoolului, sesizare confirmată ulterior prin percepțiile nemijlocite ale agenților de poliție.

Subsecvent, Completul de judecată reține că actele de constatare întocmite la 05 iunie 2021, inclusiv procesul-verbal de înlăturare de la conducerea mijlocului de transport, atestă în mod expres faptul că inculpatul a fost înlăturat ***de la conducere***, ceea ce presupune, în mod logic și juridic, existența unei conduite anterioare de conducere a vehiculului. Susținerile apărării potrivit cărora inculpatul s-ar fi aflat doar în automobil, fără a-l conduce, sunt infirmate de natura actelor procedurale și de contextul factual reținut.

Astfel, din procesul-verbal de înlăturare de la conducerea mijlocului de transport din 05 iunie 2021, Completul constată că rezultă explicit faptul că inculpatul a fost înlăturat de la conducerea automobilului de model „Mercedes-Benz CLS 500”, cu numărul de înmatriculare „*****”, fapt ce infirmă susținerile părții apărării potrivit cărora acesta nu s-ar fi aflat în calitate de conducător auto.

Argumentul apărării potrivit căruia inculpatul doar „*a pornit motorul pentru a asculta muzică și a chemat un taxi*” este apreciat de Complet ca fiind o versiune defensivă lipsită de suport probator, contrazisă atât de actele de constatare, cât și de depozițiile martorilor audiați. Simpla afirmare a unei versiuni alternative nu este suficientă pentru a genera un dubiu rezonabil, în lipsa unor probe obiective care să o susțină.

Totodată, Completul reține că versiunea inculpatului, potrivit căreia acesta ar fi *pornit motorul doar pentru a asculta muzică sau a apela un taxi*, nu este susținută de niciun mijloc de probă obiectiv și se află în contradicție cu ansamblul materialului probator. Simplul caracter declarativ al acestei versiuni, în lipsa unor probe de confirmare, nu poate prevala asupra probelor administrate de acuzatorul de stat.

În același sens, informația înregistrată în R-2 nr. 837 din 05.06.2021 confirmă că intervenția poliției a fost determinată de sesizarea unei persoane, care a indicat expres că „*conducătorul unui automobil de culoare neagră se află în stare de*

ebrietate...”. Această informație inițială este confirmată ulterior de constatările nemijlocite ale agenților de poliție, care au perceput miros specific de alcool din cavitatea bucală a inculpatului Stîngu Samir.

Contrar alegațiilor apărării, procesul-verbal de constatare a infracțiunii din 05 iunie 2021, precum și procesul-verbal privind actele de constatare din aceeași dată, nu sunt valorificate ca probe de sine stătătoare în sensul art. 93 Cod de procedură penală, ci ca acte procedurale ce consemnează situația de fapt și acțiunile întreprinse de organul de constatare, coroborate cu celelalte mijloace de probă.

Astfel, ca și instanța de fond, instanța de apel apreciază aceste probe materiale în contextul întregului probatoriu, iar nu într-un mod izolat după cum invocă partea apărării.

Completul constată că, refuzul inculpatului de a fi supus testării alcoolscopice rezultă fără echivoc din probele administrate, inclusiv din înregistrările video și din relatările agenților de poliție, care au descris un comportament de nesupunere fermă și conștientă față de solicitările legale ale acestora. În acest sens, instanța de apel subliniază că infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal este una formală, consumată prin simplul refuz al conducătorului auto de a se supune testării, fără a fi necesară stabilirea alcoolemiei efective sau surprinderea momentului exact al deplasării în trafic.

Completul reiterează că, materialele video anexate la dosar și vizionate în instanța de apel, și care au fost ridicate și transmise organului de urmărire penală în termenele prevăzute de lege, confirmă comportamentul inculpatului, refuzul categoric de a se supune testării alcoolscopice și atitudinea acestuia față de solicitările legale ale agenților de poliție. Faptul că înregistrările nu surprind momentul deplasării automobilului nu este de natură să infirme existența laturii obiective a infracțiunii, întrucât infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal se consumă prin refuzul conducătorului auto de a se supune testării, iar calitatea de conducător a fost stabilită prin ansamblul probelor administrate supra.

În ceea ce privește neconcordanțele temporale invocate de apărare (*ore diferite indicate în actele procedurale: 00:35, 00:45 sau intervalul 02:00-02:15*), Completul reține că acestea sunt minore, explicabile prin succesiunea logică a intervenției poliției și a documentării cazului, și nu afectează substanța acuzației. Astfel de diferențe nu sunt de natură să creeze un dubiu rezonabil asupra existenței faptei sau asupra vinovăției inculpatului, în condițiile în care elementele esențiale ale situației de fapt sunt constante și convergente.

În ceea ce privește critica apărării referitoare la lipsa unei delimitări clare între noțiunile de „*refuz*”, „*eschivare*” sau „*împotrivire*”, Completul reține că din materialele dosarului rezultă fără echivoc că ***inculpatul a refuzat în mod expres și categoric*** să fie supus testării alcoolscopice, fapt suficient pentru realizarea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) Cod penal. Forma concretă a manifestării refuzului nu necesită o descriere suplimentară, atâta timp cât conduita inculpatului se circumscrie clar noțiunii de refuz prevăzute de norma penală.

Referitor la alegațiile privind pretinse încălcări ale dreptului la apărare, ale dreptului la citare legală sau ale dreptului la interpret, Completul constată că procedura de examinare cauzei în prima instanța a fost respectată, fiind conformă prevederilor legale. Examinarea cauzei în lipsa inculpatului a fost determinată de conduita procesuală a acestuia, iar drepturile sale au fost asigurate prin reprezentarea de către apărător, astfel, apelantul a beneficiat de toate garanțiile procesuale prevăzute de lege.

Prin urmare, probele administrate formează un ansamblu coerent și suficient pentru a stabili vinovăția inculpatului, iar argumentele indicate în apeluri – privind lipsa calității de conducător auto, inexistența refuzului conștient de a se supune testării alcoolscopice, pretinsele neconcordanțe temporale din actele procedurale, caracterul pretins formal al proceselor-verbale de constatare, precum și presupusele încălcări ale dreptului la apărare și ale garanțiilor unui proces echitabil – sunt infirmate de materialele dosarului, apreciate atât individual, cât și în ansamblu, fără a justifica achitarea inculpatului sau încetarea procesului penal.

Cât privește alegațiile apărării cu privire la încălcarea prevederilor art. 63, 182[1] Cod de procedură penală, Completul constată că, măsura procesuală de constrângere de înlăturare de la conducerea vehiculului nu reprezintă o măsură preventivă în sensul legii procesual penale, or, a fost instituită în conformitate cu prevederile Codului contravențional, ceea ce se confirmă prin procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 05 iunie 2021, în care nu a fost făcută nicio trimitere la prevederile Codului de procedură penală, în general, și art.182[1] Cod de procedură penală, în special.

Astfel, procedura penală în privința inculpatului - recunoașterea în calitate de bănuit, punerea sub învinuire precum și alte acțiuni procedurale au fost efectuate în strictă conformitate cu legislația în vigoare, iar careva încălcări esențiale a drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei sau a prevederilor legii procesuale penale prin privarea participanţilor la proces de aceste drepturi sau prin

îngrădirea drepturilor garantate, care au influenţat sau au putut influenţa autenticitatea informaţiei obţinute, a documentului sau a obiectului, - pe prezenta cauza în privința inculpatului nu au fost admise.

Prin urmare, nu există careva temeiuri pentru încetarea procesului penal în legătură cu faptul că există circumstanțe care exclud urmărirea penală.

În acest context, Completul conchide asupra motivării ample de către instanța de fond și temeinice cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului Stîngu Samir, cât și la partea individualizării pedepsei aplicate inculpatului în cauză, astfel, toate acestea fiind în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Verificând împrejurările de fapt și aspectele de drept ale cauzei, precum și efectuând cercetarea nemijlocită, multilaterală și obiectivă a probelor administrate, Completul de judecată, ca și instanța de fond, conchide că inculpatul Stîngu Samir corect a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii imputate, acțiunile lui fiind just calificate în baza art. 264^1 alin. (4) Cod penal.

Mai mult ca atât, faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (4) Cod penal de către Stîngu Samir a fost constatat din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind în mod obiectiv și corect apreciate de către instanța de fond, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinenței, concludenţei, utilității şi veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere a coroborării lor.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului Stîngu Samir, Completul de judecată menționează că potrivit prevederilor art. 61 alin. (1) din Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor*. Iar, potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, *pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate*.

Conform art. 75 alin. (1) din Codul penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii*

generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Astfel, din dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

Ca urmare, pedeapsa penală este ***echitabilă*** atunci când este capabilă de a contribui la realizarea unor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii Generale a Codului penal.

Totodată, ***individualizarea*** pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

După această clarificare, instanța accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvîrşite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului. Pedeapsa şi modalitatea

de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Potrivit prevederilor art. 7 alin. (1) din Codul penal, *la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală*.

Subsecvent, Completul de judecată constatată că prima instanță întemeiat a reținut la caz că inculpatul a comis infracțiunea mai puțin gravă, la locul de trai se caracterizează pozitiv, are la întreținere doi copii minori, anterior a fost atras la răspundere penală, inclusiv pentru infracțiuni similare, lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, comportamentul acestuia în timpul și după comiterea infracțiunii.

Subsecvent, instanța de fond corect a stabilit, că inculpatului din speță urmează a se aplica sancțiunea penală sub formă de închisoare, cu executare reală, pe un termen de 6 luni, deoarece nu este rațional și nici proporțional aplicarea unei alte pedepse mai blânde, iar pedeapsa aplicată de instanța de fond, Completul constată că va constitui o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunea comisă de inculpat și că corectarea acestuia poate fi atinsă doar cu aplicarea unei pedepse privative de libertate pe termenul stabilit de instanța de fond.

Completul de judecată apreciază, că pedeapsa penală stabilită nu reprezintă o represiune excesivă, ci se justifică atât pentru reeducarea inculpatului, cât şi pentru menținerea ordinii de drept, în conformitate cu scopul preventiv sancționator al pedepsei, aşa cum apare enunțat în Codul penal.

În viziunea instanţei de apel, inculpatul Stîngu Samir nu întrunește condiţiile ce vizează persoana infractorului şi faptul că scopul pedepsei poate fi atins cu aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea aplicată de instanța de fond.

Această concluzie a instanței de apel se justifică prin multitudinea circumstanțelor apreciate de instanța de fond și acceptate ca veridice de instanța de apel în coraport cu criteriile de individualizare a personalității inculpatului Stîngu Samir.

În urma celor supra indicate, Completul conchide că instanța de fond corect a aplicat la speță criterii generale de individualizare a pedepsei și a ținut cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârșite, de persoana lui Stîngu

Samir, de circumstanțele cauzei, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

În conformitate cu art. 16 alin. (2) Cod penal, infracțiunea prevăzută la art. 264[1] alin. (4) Cod penal (*în vigoare la data comiterii faptei infracționale*), se atribuie la categoria celor ***ușoare***, pentru săvârșirea căreia legea penală prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore sau închisoare de până la 1 an.

Totodată, potrivit prevederilor art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal (în vigoare la data comiterii faptei), *persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârşirii infracţiunii au expirat* ***2 ani de la săvîrşirea unei infracţiuni uşoare***.

Conform alin. (2) art. 60 Cod penal (în vigoare la data comiterii faptei), *prescripţia curge* ***din ziua săvârşirii infracţiunii*** *şi până la data rămânerii definitive a hotărârii instanţei de judecată.*

În conformitate cu art. 53 lit. g) Cod penal, *persoana care a săvârşit o faptă ce conţine semnele componenței de infracţiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăriri penale şi de către instanţa de judecată la judecarea cauzei în cazurile prescripției de tragere la răspundere penală*.

În sensul art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, *sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvîrşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată*.

Potrivit art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, este stabilit faptul că *sentinţa de condamnare se adoptă****:*** *fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 şi 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal* ***sau al expirării termenului de prescripţie***.

Completul reține că, acțiune infracțională prevăzută de art. 264[1] alin. (4) Cod penal, a fost comisă de inculpatului Stîngu Samir la data de 05 iunie 2021, astfel, termenul de 2 ani de atragere la răspundere penală pentru infracțiunea prevăzută de articolul imputat, a expirat de facto, inclusiv cu perioada anunțării în căutare și stării de urgență, anterior dății emiterii prezentei decizii (inculpatul a fost anunțat în căutare la data de 14.06.2023, care la 11.02.2026 a fost încetată).

La caz, instanța de apel relevă că, deși inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (4) din Codul penal, care constituie o faptă prejudiciabilă prevăzută de Legea penală, pasibilă de răspundere penală, inculpatul

urmează a fi liberat de această pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragere la răspundere penală.

Măsura preventivă sub formă de arest preventiv aplicată inculpatului Stîngu Samir de către instanța de fond urmează a fi revocată.

Cu referire la solicitarea apărării cu privire la casarea integrală a încheierilor de aducere silită și încheierii de anunțarea în căutare emise de instanța de fond în privința lui Stîngu Samir, Completul de judecată reține că, aceste încheieri au fost emise cu respectarea prevederilor procesual-penale aplicabile la etapa examinării cauzei în prima instanță, or, la momentul adoptării lor existau temeiuri obiective care justificau dispunerea aducerii silite și anunțării în căutare a inculpatului Stîngu Samir. Din materialele cauzei rezultă că inculpatul nu se prezenta repetat în ședințele de judecată, iar instanța de fond a întreprins măsurile necesare pentru asigurarea participării acestuia la examinarea cauzei, apreciind situația de fapt existentă la acel moment prin prisma conduitei procesuale a inculpatului și a necesității respectării termenului rezonabil de examinare a cauzei penale.

Prin urmare, Completul de judecată constată că instanța de fond a oferit o apreciere corespunzătoare circumstanțelor existente la data emiterii încheierilor respective, iar simplul dezacord al părții apărării cu soluțiile procesuale adoptate nu poate constitui, prin sine, temei pentru anularea acestora, în lipsa demonstrării unor încălcări esențiale ale normelor de procedură penală.

Sintetizând circumstanțele reliefate mai sus, suprapuse la textele de lege enunțate, instanța de apel concluzionează asupra necesității admiterii apelurilor înaintate de avocatul Zahariuc Vladimir în interesele inculpatului Stîngu Samir și de inculpatul Stîngu Samir împotriva sentinței judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 19 noiembrie 2024, casării parțiale a sentinței primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri în partea pedepsei aplicate.

În rest dispozițiile sentinței instanței de fond urmează a fi menține.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 413-414, art. 415 alin. (1) pct. 2), art. art. 417-418, 422 Cod de procedură penală al RM, Completul de judecată

D E C I D E:

Se admite cererea inculpatului Stîngu Samir cu privire la repunerea în termen de declarare a apelului.

Se repune inculpatul Stîngu Samir în termen de declarare a apelului împotriva sentinţei judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 19 noiembrie 2024.

Se admit apelurile declarate de avocatul Zahariuc Vladimir în interesele inculpatului Stîngu Samir și de inculpatul Stîngu Samir.

Se casează sentinţa judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 19 noiembrie 2024, adoptată pe cauza penală privind învinuirea lui Stîngu Samir de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (4) Cod penal, ***în partea pedepsei aplicate,*** cu pronunțarea ***unei noi hotărâri în această parte***, prin care:

Se liberează Stîngu Samir de pedeapsă penală, stabilită pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (4) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis, ***din motivul expirării termenului de prescripție***.

Măsura preventivă în privința lui Stîngu Samir - *arestul preventiv* - se revocă.

În rest sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 19 noiembrie 2024, se menține.

Decizia este definitivă și executorie, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Preşedintele şedinţei, judecător: Judecător: Judecător:

MIRONOV Andrei COLEV Grigori HUDOBA Valeri